

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a sfântului apostol Toma

În a doua duminică de după praznicul Învierii Mele Mă așez cuvânt în carte și hrănesc cu el dorul după Mine al celor ce Mă iubesc cu dor și cu foc și Mă caută și se uită în calea cuvântului Meu să-și hrănească dorul, iar el crește și se face mult, și trebuie mângâiat dorul de Dumnezeu al omului, iar Eu Mă mângâi de la cei plini de dor, și cobor la ei cuvânt, iar cuvântul Meu mângâie ca un mângâietor.

Sunt Domnul Cel înviat dintre cei morți și sunt cu amintirea la masă a duminicii a doua de după Învierea Mea, când M-am descoperit în mijlocul ucenicilor Mei lăsându-Mă văzut de ei și zicându-le lor: *«Pace vouă!»*, iar între ei era acum adunat și Toma apostolul, care lipsise dintre ei la prima Mea arătare între ucenici. M-am alinat și Eu, s-au alinat și ei, căci Eu eram plin de dor să le întăresc credința și mângâierea pentru toate câte Eu le-am spus mai dinainte despre Mine, dar ei erau apăsăți cu sufletul și mult îngrijorați și înfricoșați de toate câte s-au petrecut, și le trebuia putere pentru durere și le trebuia mângâiere și bucurie pentru întristarea lor cea pentru Mine și pentru ei. Bucurie mare și deslușire multă au fost pe toți, nu numai pentru ucenicul Toma, care a zis celorlalți că nu crede până nu vede pe Domnul înviat, și era mistuit de dor acest ucenic mult apropiat sufletului Meu și tainelor cele despre Mine, și l-am numit fericit pe el și i-am spus: *«Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și pune-o în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios, și pentru că M-ai văzut ai crezut, dar fericii cei care n-au văzut și au crezut»*.

O, ce greu Mă doare necredința și îndoiala omului! În loc să se bucure de Dumnezeu, omul se îndoiește, de parcă îi face vreo bucurie îndoiala. O, îndoiala este un chin pentru om, este ușă închisă între om și Mine, și mult M-a durut după învierea Mea că erau îndoii de Mine ucenicii Mei, și a trebuit să le dovedesc cu cuvântul, căci Eu am apărut descoperit deodată între ei, iar ei erau încuiați și ferecați de frica iudeilor necredincioși și credeau că văd un duh, dar Eu le-am descoperit gândurile care se întrebau în cugetele lor și le-am spus apoi: *«Eu Însumi sunt. Pipăiți-Mă! Duhul nu are carne și oase cum Mă vedeți pe Mine având»*. Le-am cerut să mănânc înaintea lor și le-am amintit că mai înainte le-am spus lor că trebuie să se împlinească toate cele scrise de Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi, și i-am ajutat să priceapă Scripturile, iar ei în numele Meu să propovăduiască în toată lumea pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim ca martori ai Mei și ai învierii Mele, și le-am promis că trimit peste ei făgăduința Tatălui, pe Duhul Sfânt, Care să-i îmbrace pe ei cu putere de sus și, crezând, să aibă viață și să împartă viață în numele Meu. Amin.

— *O, ce greu Te doare necredința și îndoiala omului, Domnul meu și Dumnezeul meu! Nu-i convine omului să creadă în Tine, căci omul se folosește de alte bucurii și nu-i place să fie rob de dorul de Tine, că el are dor de el însuși și de cele ce vede și de ceea ce iubește el, și de păcat, Doamne, că s-a făcut păcatul mângâiere pentru om și nu vrea omul să știe că păcatul este moarte, o, Doamne, și că păcatul l-a scos pe om din rai, Domnul meu și Dumnezeul meu!*

O, ne-ai luat lângă Tine acum două mii de ani, pe noi, cei doisprezece, și ne-ai numit ucenicii Tăi cei mai apropiați. Ne-ai despărțit de lume și ne-ai ținut lângă lucrul lucrărilor Tale pentru care venisei pe pământ, Dumnezeul meu. Ne-ai despărțit de păcat și ne-ai ațintit privirea și gândirea și inima spre toate cele pe care le lucrai atâta de mareț, când toți suferinzii căutau spre Tine atunci ca să le dai lor întregirea sănătății, care le lipsea, iar noi să vedem și să rămânem cu Tine, Doamne. Așa a fost alegerea Ta pentru noi, o, Doamne.

Îi îndemnăm pe ucenicii Tăi cei mai mici, pe fiii poporului Tău de azi îi îndemnăm noi, ucenicii Tăi cei de atunci, zăbavnici cu inima cum am fost atunci ca să credem toate câte au

grăit proorociei, îi îndemnăm pe ei cu multul să citească atenți și să înțeleagă Scripturile cele despre Tine și Scripturile lor cu Tine, căci sunt scrise în Scripturi lucrările Tale de azi cu ei și sunt de Tine proorocite cât ai stat cu noi în lucrare între oameni și descoperite apoi în ostrovul Patmos ucenicului Ioan, fratele nostru în apostolie, Doamne.

O, citiți Scripturile cele despre Domnul cu noi, și pe cele despre El cu voi, ca nu cumva să vă învinuiască și pe voi îndoiala așa cum ne-a năpădit ea pe noi atunci din lipsa de înțelepciunea care vine din Scripturi. Voi fiți ochi și urechi la tot cuvântul Scripturilor și la tot cuvântul Domnului de peste voi, că lesne îi este celui nepriceput să cadă în îndoială și spre păcat mai greu apoi, o, ucenici micuți. O, fiți credincioși și binecredincioși, ca să vă mântuiți de îndoială, o, frați ai noștri, că noi vă așteptăm cu biruința cea de la sfârșit pentru tot neamul creștinesc cel de două mii de ani, și nu știu oamenii bisericii de pe pământ ce face Domnul în mijlocul vostru, și cu voi în mijlocul neamului român, căci ei nu citesc Scripturile decât cum vor ei, nu cum vor ele, nu cum grăiesc ele. Cuvintele Scripturilor, și acest cuvânt cu Domnul între voi, acestea îi judecă pe ei, și ne judecați nu scapă, fiindcă sunt necredincioși și sunt îndoielnici și dau să pună altceva lângă voi, în loc să creadă ei că Domnul este cu voi acum, și cu noi, sfinții și ucenicii Săi întru împlinirea Scripturilor cele pentru sfârșit de timp și pentru începutul slavei Domnului, al împărăției Lui între cer și pământ, ca să se umilească îngâmfarea omului și să fie așezată la locul ei fărâdelegea de pe pământ.

O, Doamne mare, o, Domnul meu și Dumnezeuul meu, Te pregătești cu noi acum și cu ucenițele mironosițe ale învierii Tale să cobori sărbătoare dulce în grădinile Tale de aici, pe care Tu le numești frumos plaiuri cerești. O, dacă Tu petreci aici cu oștiri cerești și cu slavă mare și cu cuvânt sfânt mereu, cum ar fi să aibă altfel de nume această colină, unde Tu paști pe poporul cuvântului Tău? O, să nu mai piară, Doamne, să nu mai rățăcească nici un mieluț de-al Tău, că mult Te doare de la cei ce s-au lăsat spre îndoială, și mare va fi rușinea lor, mai mare decât toate păcatele lor laolaltă, Doamne. O, cum să faci să-și mai vină ei în fire, să le trimiți înțelepciunea pocăinței? Păcatele judecății de frați sunt grele peste cei ce le fac, dar pocăința celor ce fac aceasta poate să-i lumineze și să Te vadă pe Tine înlăcrimat adânc de la ei, de la cei ce au fugit judecând și dezvinovățindu-se pentru aceasta. O, dă-le, Doamne, lor putere să-și capete înapoi înfierea pierdută, căci Petru a plâns cu amar, și nu s-a mai vindecat în el lacrima lui, după ce a văzut că a fost laș și că Tu l-ai chemat să-l ierți și să-i dai înapoi pecetea și cărja apostoliei, lucrul cel pentru Tine, o, Domnul meu și Dumnezeuul meu.

Iar pe cei mici și plăpânzi, pe fiii poporului Tău cel de azi, ocrotește-i pe ei, acoperă-i de fața celor răi și dușmănoși pe ei, și dă-le, Doamne, sprijin mereu, și dă-le lor frați adevărați, care să-i înțeleagă adânc pe cei ce sunt ai Tăi prin orice greu. Amin.

— O, sunt cu grija Mea pentru ei, ucenicule mare, numai să se ferească ei de păcatul îndoielii, care M-a dat pe Mine la batjocură și la răstignire. Îi așez la lucru sfânt, ca să ne gătească ei praznicul cel de peste șapte zile când vom fi aici cu mironosițele Mele, și cu voi, ucenicii Mei cei de atunci, și vom avea bucurie între cei din cer la masă cu toți cei ce au iubire acum de cuvântul venirii Mele cu sfinții, așa cum este scris în Scripturi să împlinesc, căci și acum două mii de ani am împlinit cu voi Scripturile cele pentru atunci scrise, iar acum împlinesc din mijlocul lor Scripturile cele scrise pentru acum, pentru sfârșit de timp omenesc și pentru început de timp ceresc pe pământ, întru taină de cer nou și de pământ nou, loc al dreptății și al păcii, loc pentru Domnul și pentru cei ce Îl iubesc pe El. Amin.

Ridicați-vă, fiilor, o, ridicați-vă și porniți acum spre lucrul pregătirii celei de a treia duminici după Sfintele Paști și gătiți popas celor din cer aici cu voi și cu cei care vor sta la masă cu Mine și cu sfinții Mei și cu voi. O, ce să vă dau? Vă dau sfinții în ajutor. Vă dau puteri sfinte, fiilor. Vă dau iubire mare ca să vă poarte ea, numai să fiți cuminți pentru acestea și pentru puterea lor în voi. Eu am grijă de voi, fiilor, și de toate lucrurile Mele cu voi. Fiți cuminți, fiți frumoși și tot

mai frumoși prin ascultare și prin supunere, prin iubire pentru ascultare și prin credință pentru biruința Mea cu voi!

Celor ce se pregătesc să vină pentru sărbătoare la izvor le văd bătăile inimii și numărul zilelor și al ceasurilor ca să ajungă aici, pe plaiurile Mele cu sfinții și cu voi, căci Eu, Domnul, le-am ales pe ele și le-am dat vouă ca să le păstrați Mie și sfinților Mei și slavei Mele cu sfinții și cu voi, și cu cei ce vin adesea la masa Mea de nuntă cu voi și cu ei. O, unde mai sunt pe pământ așa plaiuri? Nu mai sunt. Pun peste ele tot mai mult și tot mai mare nume ceresc și le numesc plaiuri cerești, și sunt ele iubite de cei ce iubesc pe Dumnezeu și ca Dumnezeu și sunt dragi lui Dumnezeu.

O, Eu, Domnul, vă aștept pe voi, cei care cu inima sunteți aici, și vă binecuvintez acum pașii și puterea lor pentru calea voastră spre izvor și spre colinele cerești aici, și vă ies în cale cu sfinții Mei și vă întâmpin cu sărbătoare și cu cerul ei de sfinți. Blagoslovire vă dau vouă pentru călătorie spre plaiurile Mele cerești aici. Poporul Meu de la izvor va sluji Mie și sfinților Mei și vouă și vom bucura pe Tatăl toți laolaltă în zi de praznic de Înviere.

O, aș vrea să iert cumva pe toți cei care de aproape și de departe stau cu spatele la slava Mea de aici din pricina necredinței și a vieții lor departe de Dumnezeu. Aș vrea să le dau putere să creadă și să poată și ei pentru slava Mea.

O, pace ție, poporul Meu de la izvor! Gata, fiilor, pornim lucrul pregătirii sărbătorii! Chemați și voi pe cei ce nu ne urăsc pe noi, dar sunt slabi cu credința și cu puterea cea pentru ea. Chemați la masa Mea pe cei neputincioși pentru Mine și pentru ei, căci Eu am putere să le dau din Mine viață și să nu Mă mai părăsească apoi, că Iudă este cel ce Mă părăsește pe Mine, și e jalnică soarta lui. O, să se contopească cu Mine cel ce crede în Mine, și să trăiesc Eu apoi în el ca viață a lui, că altfel omul este mort, fiindcă Eu sunt viața. Mi-e dor de om, de viața Mea în om. Mi-e dor, și vreau să-l fac pe om să simtă dorul Meu de el și să-Mi spună și el: Mi-e dor de Tine, Doamne!

O, omule, tu ești dorul Meu cel lung. Unește-te cu Mine ca să-ți spun cine ești și să-ți pot spune că ești locașul Meu, viața Mea. Nu sta unit cu lumea și cu dușmanii vieții, căci spune adevărat vorba care spune prin cuvintele ei: „*Spune-mi cu cine te unești, ca să-ți spun cine ești*“. O, ia-Mă pe Mine lângă tine și în tine, omule pribeag, că vreau să am în tine casă, ca să fii tu fericit, Eu și tu într-unul, că nu este viață și nu este pace fără Domnul, iar dacă vei ajunge să Mă cunoști și să Mă dorești și să Mă iubești, nu Mă vinde, o, nu Mă vinde, nu fă acest păcat. Îți vei pierde mintea dacă Mă vei părăsi. Te vei duce să întrebi morții pentru viața ta, numai să poți purta durerea despărțirii de Mine, și vor cădea morții peste tine și te vor acoperi. O, nu te vinde altuia, orice ți-ar da altul, ci rămâi cu Mine prin orice greu, că nu-i un greu mai greu pentru omul care Mă vinde, care se duce de la Mine, și nu e greu mai ușor ca și greu cel cu Mine și lângă Mine, căci greu acesta este pentru viața ta, pentru plată scumpă, pentru patria iubirii, o, omule scump, pentru care Eu scump am plătit. Amin, amin, amin.

29 aprilie/12 mai 2013